

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 04.03.1998

KOM(1998) 67 endelig udg.

98/0087 (CNS)

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om en fælles ordning for beskatning af
renter og royalties, der betales mellem associerede
virksomheder i forskellige medlemsstater

(forelagt af Kommissionen)

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
PHYSICS DEPARTMENT
UNIVERSITY OF CHICAGO
MAY 15 1964

PHYSICS DEPARTMENT

BEGRUNDELSE

I. Generelle bemærkninger

1. I sin meddelelse af 5. november 1997 med titlen "En pakke til tackling af skadelig skattekonkurrence i Den Europæiske Union"¹ understregede Kommissionen, at der var behov for en samordnet indsats på europæisk plan for at bekæmpe skadelig skattekonkurrence med henblik på at bidrage til at gennemføre visse mål, bl.a. at reducere de forvridninger, der stadig findes på det indre marked, undgå for store skatteprovenutab og orientere skattesystemerne i en mere beskæftigelsesfremmende retning. ØKOFIN-Rådet drøftede spørgsmålet bredt den 1. december 1997 på grundlag af meddelelsen og satte i den forbindelse fokus på især tre områder, nemlig erhvervsbeskatning, beskatning af renteindtægter fra opsparing og problematikken vedrørende kildeskat af renter og royalties, der betales mellem virksomheder i forskellige medlemsstater². Efter at have drøftet denne skattepakke gav Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, deres tilslutning til en resolution om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning. Rådet godkendte tillige en tekst om beskatning af renteindtægter fra opsparing og fandt, at Kommissionen burde forelægge et direktivforslag om beskatning af renter og royalties, der betales mellem virksomheder, ligesom det noterede sig, at Kommissionen agter hurtigt at forelægge to forslag til direktiver herom. Denne meddelelse vedrører et forslag til direktiv, der skal fjerne beskatningen af renter og royalties, der betales mellem associerede virksomheder i forskellige medlemsstater, i det land, hvor de opstår. Kommissionen vil inden længe forelægge et forslag til direktiv, der skal sikre en reel minimumsbeskatning af indtægter fra opsparing, så der parallelt kan gøres fremskridt inden for alle områder i skattepakken.
2. I sin meddelelse af 20. april 1990 om retningslinjer for selskabsbeskatning³ påpegede Kommissionen, at ét af målene med det indre marked var at fjerne skattemæssige hindringer, som står i vejen for grænseoverskridende erhvervsaktiviteter i Fællesskabet.
3. En af de foranstaltninger, som det blev anset for nødvendigt at vedtage i forbindelse hermed, var det forslag, som Kommissionen forelagde i slutningen af 1990 om afskaffelse af kildeskat på renter og royalties, oprindeligt dem, der betales mellem moder- og datterselskaber i forskellige medlemsstater⁴.
4. I marts 1992 anførtes det i Ruding-rapporten⁵, at dette direktiv burde prioriteres meget højt i forbindelse med etableringen af det indre marked.
5. Da det imidlertid ikke var muligt at opnå enstemmighed om løsningen af en række problemer, der opstod under forhandlingerne i Rådet, besluttede Kommissionen ef-

¹ KOM(97) 564 endelig udg. af 5.11.1997.

² EFT C 2 af 6.1.1998.

³ SEK(90) 601 endelig udg. af 20.4.1990.

⁴ EFT C 53 af 28.2.1991, s. 26.

⁵ Rapport fra Udvalget af Uafhængige Ekspertter om Virksomhedsbeskatning, Europa-Kommissionen 1992.

ter adskillige kompromiser at trække forslaget tilbage i slutningen af 1994. Det var blevet klart, at der på det tidspunkt ikke var principiel enighed om, at et sådant direktiv var ønskeligt.

6. Kommissionen og forskellige internationale erhvervssammenslutninger har altid været overbevist om, at der er behov for et fællesskabsinstrument på dette område, idet hverken ensidige foranstaltninger truffet af medlemsstaterne eller bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster - som i en vis grad har givet mulighed for at løse problemerne i forbindelse med skatter, der opkræves på disse betalinger i den medlemsstat, hvor de opstår - har givet en tilfredsstillende løsning, som fuldstændig opfylder kravene på det indre marked. Bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster dækker ikke alle bilaterale forhold mellem medlemsstaterne, de afskaffer aldrig helt dobbeltbeskatning, og de skaber frem for alt ikke nogen ensartede løsninger i tri-laterale og multilaterale forhold mellem medlemsstater.
7. Unilaterale foranstaltninger og bilaterale aftaler åbner normalt mulighed for, at kildeskat, der ofte pålignes med reducerede satser, kan fradrages i den skat, som modtagervirksomheden skal betale. Der finder imidlertid dobbeltbeskatning sted i de tilfælde, hvor det ikke er fastsat, at kildeskat er fradragsberettiget i modtager-virksomhedens skattepligtige overskud, eller i de tilfælde, hvor virksomheden ikke eller kun delvis kan udnytte skattefradraget, fordi den skat, som virksomheden skal betale, er for lille eller lig nul. I bilaterale dobbeltbeskatningsaftaler gøres en ned-sættelse eller ophævelse af kildeskatten desuden normalt afhængig af, at bestemte administrative formaliteter er afsluttet.
8. Kildeskat kan også skabe cash flow-problemer på grund af det interval, der opstår mellem det tidspunkt, hvor virksomheden modtager den indtægt, hvori kildeskatten er fradraget, og det tidspunkt, hvor skattefradraget modregnes i skattebetalingen.
9. Anvendelsen af kildeskat på renter begrænser af ovennævnte årsager mulighederne for fleksible finansieringsarrangementer inden for en koncern. I sådanne tilfælde skal finansieringen ske lokalt, hvilket ofte fører til højere omkostninger.
10. Alle former for eventuel dobbeltbeskatning kan bedst afskaffes ved at give beskatningsrettighederne til den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer af de pågældende renter eller royalties er hjemmehørende. Det er vigtigt ikke blot at afskaffe den skat, der opkræves ved kilden i den medlemsstat, hvor de pågældende renter eller royalties opstår, men også enhver skat, der opkræves ved skatteansættelse i den medlemsstat.
11. Den eneste tilfredsstillende måde at gøre dette på er gennem et direktiv, der fast-lægger princippet om, at en medlemsstat ikke må beskatte renter og royalties, der fremkommer på dens territorium, men retmæssigt ejes af virksomheder, som ikke er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, for dermed at sikre, at sådanne indtægter kun beskattes én gang, nemlig i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer er etableret. Dermed kan virksomhederne bedre drage fordel af mulighederne på det indre marked.
12. De drøftelser, som Kommissionen tog initiativ til at indlede på økonomi- og finansministrenes uformelle møde i Verona i april 1996, og som kulminerede på ØKOFIN-Rådets møde den 1. december 1997, har vist, at medlemsstaterne er vil-lige til at indgå kompromiser for at tackle skadelig skattekonkurrence og reducere de forvridninger, der stadig findes på det indre marked. I lyset af denne nye udvikling fremsætter Kommissionen nu et nyt forslag til direktiv om kildestats-beskatning af rentebetaling og royaltybetaling.

13. Både dette forslag og teksten om beskatning af renteindtægter fra opsparing i EF, som blev godkendt på ØKOFIN-Rådets møde den 1. december, har til formål at fjerne forvriddinger på det indre marked. Direktivet om beskatning af renteindtægter fra opsparing vil have til formål at fjerne ikke-beskatningen af indtægter, medens forslaget vedrørende betaling af renter og royalties har til formål at fjerne de forvriddinger, der opstår ved dobbeltbeskatning.
14. For at tage hensyn til rente- og royaltyforslagets budgetvirkninger, særlig i de medlemsstater, der er nettoimportører af kapital og teknologi, og hvor skatter på sådanne betalinger udgør en væsentlig indtægtskilde, bør der anvendes en gradvis tilgang for så vidt angår direktivets anvendelsesområde.
15. I første omgang foreslås det derfor kun at ophæve skatter, der ved kilden eller ved ansættelse opkræves af renter eller royalties, der betales mellem associerede virksomheder, herunder faste driftssteder for sådanne virksomheder, idet sådanne skatter for det meste opkræves på transaktioner mellem associerede virksomheder. I forbindelse med udbygningen af det indre marked vil det senere være muligt at udvide foranstaltningen til også at omfatte denne type skatter på renter og royalties, der betales mellem virksomheder, som ikke er associerede.
16. Direktivets anvendelsesområde begrænses således, men herudover kan der til fordel for de medlemsstater, der er nettoimportører af kapital og teknologi, desuden fastsættes regler om en gradvis, snarere end en øjeblikkelig, afskaffelse af disse skatter over en overgangsperiode.
17. Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at træffe forholdsregler til bekæmpelse af svig og misbrug; det berører navnlig ikke skattemyndighedernes ret til at korrigere interne afregningspriser, hvis rente- eller royaltybeløbet eller et lånebeløb er højere end det beløb, som betaleren og den retmæssige ejer ville have aftalt, hvis de havde kontraheret på markedsvilkår.
18. Ifølge direktivet kan medlemsstaterne undlade at indrømme fritagelsen fra kildestatsbeskatning, hvis den retmæssige ejer af betalingerne drager fordel af en særlig skattesats, som er lavere end den, der normalt finder anvendelse på denne type betalinger til en virksomhed eller et fast driftssted i den retmæssige ejers medlemsstat.
19. Bestemmelserne i Rådets direktiv af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter⁶ finder ligeledes anvendelse på betalingen af renter og royalties. Udveksling af oplysninger - herunder især spontan udveksling - kan i tilfælde af formodning om overførsel af overskud bidrage til at effektivisere forebyggelsen af skatteunddragelse og -undgåelse på disse områder.
20. Det fastsættes, at Kommissionen skal aflægge beretning om direktivets virkemåde på grundlag af erfaringerne i de første tre år med henblik på en udvidelse af anvendelsesområdet. Det vil på det tidspunkt stå mere klart - især i lyset af de fremskridt, der vil være gjort med hensyn til adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning -

⁶ EFT L 336 af 27.12.1977, ændret ved direktiv 79/1070/EØF (EFT L 331 af 27.12.1979) og direktiv 92/12/EØF (EFT L 76 af 23.3.1992).

om det er nødvendigt fortsat at give medlemsstaterne mulighed for at undlade at anvende direktivet på betalinger, der drager fordel af en særlig skattesats, som er lavere end den sats, der normalt finder anvendelse. Det kan på det tidspunkt også overvejes, om definitionen af renter og royalties skal revideres i lyset af konvergens mellem bestemmelserne om renter og royalties i national lovgivning og i bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster.

II. Bemærkninger til de enkelte artikler

Artikel 1

1. Formålet med denne artikel er at sikre, at betaling af renter og royalties, der udbetales af eller på vegne af en virksomhed i en medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i en medlemsstat og tilhørende en virksomhed i en anden medlemsstat til en associeret virksomhed i en anden medlemsstat, eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende en associeret virksomhed i en medlemsstat, når denne er den retmæssige ejer af disse betalinger, fritages for enhver form for beskatning ved kilden, uanset om den opkræves ved indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse. Fritagelsen skal ske ved kilden (dvs. på det tidspunkt, hvor renter og royalties udbetales). Den retmæssige ejer skal ikke ansøge om refusion af skatten.

Når et fast driftssted betaler eller modtager renter eller royalties, anses driftsstedet og ikke dets hovedsæde i dette direktiv for at være betaleren eller den retmæssige ejer, således som det også er fastsat i artikel 3, stk. 3.

2. Direktivet finder ikke anvendelse i situationer, hvor der egentlig ikke er tale om grænseoverskridende betalinger. Det kan være tilfældet, f.eks.:
 - a) hvis den retmæssige ejer af de pågældende renter eller royalties er et fast driftssted beliggende i samme medlemsstat som den betalende virksomhed eller det betalende faste driftssted, og den gældsfordring, den rettighed eller den ejendomsret, med hensyn til hvilken betalingen af renter eller royalties foretages, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted, selv om disse renter og royalties faktisk betales til en associeret virksomhed i en anden medlemsstat
 - b) hvis renter og royalties betales til et fast driftssted i en anden medlemsstat tilhørende en associeret virksomhed beliggende i den medlemsstat, hvor renterne eller royaltyerne opstår, og sådanne betalinger direkte mellem virksomheder i samme medlemsstat er underlagt en kildeskat, medmindre den gældsfordring, den rettighed eller den ejendomsret, med hensyn til hvilken disse betalinger foretages, har direkte forbindelse med det faste driftssted.

Artikel 2

1. a) Ved "renter" forstås i dette direktiv generelt alle indtægter fra gældsfordringer af enhver art. Definitionen er baseret på definitionen i artikel 11 i OECD's modelkatteoverenskomst vedrørende indkomst og formue fra 1996, med undtagelse af indtægter fra statspapirer, som ikke er relevante for dette

direktiv. Strafrenter ved forsinket betaling er ikke en egentlig kapitalindkomst, men snarere en særlig form for erstatning for tab, der skyldes, at debitor ikke opfylder sine forpligtelser til tiden. Som i artikel 11 i OECD's modelskatteoverenskomst anses de derfor ikke for renter i dette direktivs forstand.

- b) Ved "royalties" forstås i dette direktiv betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende ophavsrettigheder, værker, patenter osv. som anført i artikel 12 i OECD's modelskatteoverenskomst vedrørende indkomst og formue fra 1996, samt betalinger, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, således at alle betalinger, medlemsstaterne anser for at være royalties, er omfattet.

Vederlag, der betales for software, kan udgøre royalties, hvis mindre end de fuldstændige rettigheder til denne software overføres (ingen overdragelse af ejendomsret), dvs. betalinger i forbindelse med aftaler om softwareophavsrettigheder, som giver den, til hvem overførslen sker, ret til at udnytte ophavsretten kommercielt ved at anvende den til at reproducere edb-softwareprodukter med henblik på salg eller ved at give ophavsretten i underlicens til andre parter, men som ikke udgør en overdragelse af ophavsretten. Direktivet gælder for betalinger foretaget i forbindelse med sådanne aftaler.

Udtrykket "royalties" omfatter imidlertid ikke såkaldte "mineral royalties", idet sådanne betalinger snarere har karakter af indtægt af fast ejendom.

2. Direktivet gælder ikke blot for betalinger af renter eller royalties som defineret i stk. 1, men også for alle betalinger, som medlemsstaterne anser for sådanne, enten ifølge en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem den medlemsstat, hvor de pågældende renter eller royalties opstår, og den retmæssige ejers medlemsstat eller, hvis en sådan overenskomst ikke findes, i henhold til skattelovgivningen i den medlemsstat, hvor de pågældende renter og royalties opstår. Dette gælder også for betalinger foretaget af eller til et fast driftssted, som ville blive anset for renter eller royalties, hvis de var foretaget af eller til en virksomhed i de pågældende medlemsstater.

Artikel 3

1. a) Ved "virksomhed i en medlemsstat" forstås enhver virksomhed som defineret i traktatens artikel 58, hvis aktiviteter har en effektiv og vedvarende tilknytning til en medlemsstats økonomi. Rådet vedtog den 18. december 1961 (EFT 2 af 15. januar 1962) et generelt program for ophævelse af eksisterende nationale restriktioner i etableringsretten. Heri findes et økonomisk kriterium, som modererer liberaliseringen i traktatens artikel 58. Dette betyder, at en virksomhed, der kun har sit vedtægtsmæssige hjemsted i Fællesskabet, først kan få ret til at etablere sig, når dets aktiviteter har en effektiv og vedvarende tilknytning til en medlemsstats økonomi. Det er imidlertid stadig udelukket, at denne tilknytning kan afhænge af, hvilken nationalitet virksomhedens aktionærer eller direktører har. En sådan virksomhed skal i øvrigt være hjemmehørende i en medlemsstat og være omfattet af en skat i en medlemsstat.

- b) Ved "associeret virksomhed" forstås som et minimum alle virksomheder, der er associeret med hinanden gennem en kapitalandel på mindst 25%, som ejes enten direkte eller indirekte.

Direktivet omfatter rente- og royaltybetalinger mellem et moderselskab og et datterselskab, mellem et moderselskab og et datter-datterselskab, mellem med-datterselskaber eller datter-datterselskaber, og mellem datterselskaber og datter-datterselskaber, for så vidt som den virksomhed, som betaler de pågældende renter eller royalties, eller på hvis vegne de betales, og den virksomhed, der modtager disse betalinger, begge er virksomheder i en medlemsstat.

Medlemsstater kan om ønsket fastsætte et lavere og dermed mere liberalt niveau for kapitalandelen end 25% med henblik på at afgøre, om en virksomhed udøver tilstrækkelig kontrol over en anden. De kan desuden erstatte kriteriet om en minimumsandel af kapitalen med kriteriet om en minimumsandel af stemmerettighederne.

- c) Formålet med begrebet "retmæssig ejer" er at sikre, at fritagelsen i tilfælde, hvor en mellemmand, som f.eks. en agent, en repræsentant eller en mandatar, er koblet ind mellem modtageren og betaleren, udelukkende finder anvendelse, hvis den faktiske ejer af rente- eller royaltybetalingerne opfylder kravene i direktivet.
- d) Ved "fast driftssted" forstås i dette direktiv generelt et fast forretningssted i en medlemsstat, hvorigennem en virksomhed i en anden medlemsstat helt eller delvis udfører sine erhvervsaktiviteter, men som ikke er en juridisk person.
- e) Da renter eller royalties, der betales til eller af et fast driftssted, principielt betales til eller af hovedsædet, sikres det med denne bestemmelse, at sådanne betalinger ikke desto mindre falder ind under direktivets bestemmelser, forudsat at alle andre betingelser er opfyldt.

2. Medlemsstaterne kan også (med tilbagevirkende kraft) ophøre med at behandle en virksomhed som en associeret virksomhed, hvis minimumskapitalkravet i stk. 1, litra b), ikke opfyldes i en periode på indtil to år. Medlemsstaterne må ikke gøre indrømmelsen af den skattefordel, der er fastsat i direktivet, betinget af, at denne periode allerede skal være afsluttet på tidspunktet for betalingen af renter eller royalties, så længe kravet efterfølgende overholdes.

Artikel 4

Medlemsstaterne kan udelukke visse betalinger, som ganske vist falder ind under begrebet renter, men som rent faktisk har karakter af udloddet udbytte, indtægter, der behandles som kapitalafkast, eller indtægter af blandet finansiering. Dette kunne være tilfældet f.eks. i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der gælder mellem den medlemsstat, hvor renterne opstår, og den retmæssige ejers medlemsstat, eller i henhold til loven i den medlemsstat, hvor renterne opstår.

Renter, der er blevet omdefinieret som udloddet udbytte, bør drage fordel af bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF⁷, forudsat at alle andre krav i det direktiv er opfyldt, så dobbeltbeskatning af et sådant udbytte kan undgås.

Artikel 5

Når størrelsen af de betalte renter og royalties overstiger det beløb, der ville være blevet aftalt, hvis der ikke havde bestået en særlig forbindelse mellem betaleren og den retmæssige ejer eller mellem dem begge og en anden person, gælder direktivet kun for det beløb, der i så fald ville være blevet aftalt. Dette er i overensstemmelse med principperne i artikel 11, stk. 6, og 12, stk. 4, i OECD's modelskatteoverenskomst vedrørende indkomst og formue.

Når størrelsen af gældsfordringen overstiger det, der ellers ville være blevet aftalt i mangel af en sådan særlig forbindelse, gælder direktivet endvidere kun for renter af det beløb, der således ville være blevet aftalt.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne bør have mulighed for at hindre eller bekæmpe svig og misbrug på en passende måde i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
2. Fordele i henhold til dette direktiv kan tilbagekaldes i tilfælde af transaktioner, der påviseligt har skatteunddragelse eller skatteundgåelse som hovedformål eller et af de vigtigste formål.

Artikel 7

1. For at sikre at rente- og royaltybetalinger mindst én gang beskattes i en medlemsstat på et niveau, der normalt gælder for disse indkomsttyper i den retmæssige ejers medlemsstat, kan medlemsstaterne ved en undtagelse vælge at fravige bestemmelserne i artikel 1, hvis den retmæssige ejer af disse betalinger med hensyn til renter eller royalties pålignes den i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede skat efter en sats, der er lavere end den sats, der normalt gælder for sådanne indtægter, som modtages af en virksomhed eller et fast driftssted i den retmæssige ejers medlemsstat.

Medlemsstaterne har samme fravigelsesmulighed, når den retmæssige ejer - samtidig med at han pålignes førnævnte skat - drager fordel af en reduktion i skattegrundlaget (f.eks. ved oprettelse af en fradragsberettiget hensættelse eller reserve, der indebærer særlig gunstige regler for beregningen af den skattepligtige indkomst af rente- eller royaltyindtægter), og som ikke gælder generelt i relation til renter eller royalties, der modtages af virksomheder eller faste driftsteder i den retmæssige ejers stat.

2. Da det under visse omstændigheder kan forekomme (f.eks. på grundlag af en retskendelse), at den retmæssige ejer er omfattet af den i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede skat med hensyn til en del af de pågældende renter eller

⁷ EFT L 225 af 20.8.1990, s. 9.

royalties på de betingelser, der er anført i stk. 1, kan medlemsstaterne undlade at anvende bestemmelserne i dette direktiv på denne del af disse indtægter. Medlemsstaterne skal i det mindste anvende bestemmelserne i dette direktiv på den anden del af disse indtægter.

Artikel 8

1. Direktivet bør i princippet straks anvendes af alle medlemsstater. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at indføre ordninger for gradvis afskaffelse af skatterne i de medlemsstater, der er store nettoimportører af kapital og teknologi, og for hvilke disse skatter repræsenterer en betragtelig indtægtskilde, nemlig Grækenland og Portugal.

Der er fastsat en overgangsperiode på 5 år, hvorunder skattesatsen gradvis skal reduceres (10% i de første 2 år og 5% i de sidste 3 år).

Rådet kan på forslag af Kommissionen beslutte at forlænge denne undtagelsesordning ud over perioden på 5 år.

2. For at undgå potentiel dobbeltbeskatning kræver direktivet, at den retmæssige ejers medlemsstat skal indrømme et fradrag for den skat, der er opkrævet i Grækenland eller i Portugal på grundlag af stk. 1.
3. Dette fradrag behøver ikke være højere end det laveste af følgende beløb: for det første den skat, der skal betales i Grækenland eller Portugal på grundlag af stk. 1, og for det andet den skat, skal betales af de pågældende renter og royalties i den retmæssige ejers medlemsstat.

Artikel 9

Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet senest 1. januar 2000. Med henblik på at forbedre gennemsigtigheden og hjælpe Kommissionen med at kontrollere, om gennemførelsen er korrekt, skal medlemsstaterne i deres gennemførelseslovgivning henvise til de fællesskabsdirektiver, som lovgivningen vedrører, og desuden fremlægge gennemførelsesoversigter, der viser overensstemmelsen mellem fællesskabsforanstaltningerne og de nationale foranstaltninger, jf. Kommissionens strategiske program fra 1993⁸.

Artikel 10

Det er vigtigt, at ikke blot associerede virksomheder med tiden kan drage fordel af afskaffelsen af skatter på rente- og royaltybetalinger, som fastsat i direktivet. Andre, ikke-associerede virksomheder, står også over for de skattemæssige hindringer, som dette direktiv skal fjerne, og det samme gælder for ikke-registrerede virksomheder. Det er derfor planen, at Kommissionen skal aflægge beretning om dette direktiv på grundlag af erfaringerne i de første tre år med henblik på en udvidelse af anvendelsesområdet og med henblik på at vurdere anvendelsen af artikel 7, især i lyset af de fremskridt, der vil være gjort med hensyn til adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning.

⁸ Meddelelse af 22.12.1993 "Optimering af det indre marked: strategisk program, KOM(93) 632 endelig udg., s. 12.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om en fælles ordning for beskatning af
renter og royalties, der betales mellem associerede
virksomheder i forskellige medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹, og ud fra følgende betragtninger:

På et indre marked, der har karakter af et hjemmemarked, bør transaktioner mellem virksomheder fra forskellige medlemsstater ikke være undergivet ringere beskatningsvilkår end de vilkår, der gælder for de samme transaktioner mellem virksomheder fra samme medlemsstat;

dette krav er i øjeblikket ikke opfyldt for så vidt angår betaling af renter og royalties; de nationale skattelovgivninger - eventuelt kombineret med bilaterale overenskomster - sikrer ikke en fuldstændig afskaffelse af dobbeltbeskatning, og skattereglernes anvendelse medfører ofte tyngende administrative formaliteter og likviditetsproblemer for de pågældende virksomheder;

det bør sikres, at renter og royalties beskattes én gang i en medlemsstat;

den mest hensigtsmæssige måde at fjerne førnævnte formaliteter og problemer på og samtidig sikre, at nationale og tværnationale transaktioner behandles skattemæssig ens, er at ophæve beskatningen af renter og royalties i den medlemsstat, hvor de opstår, uanset om beskatningen sker ved indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse; det er især nødvendigt at ophæve sådanne skatter i forbindelse med betalinger mellem associerede virksomheder i forskellige medlemsstater samt mellem sådanne virksomheders faste driftssteder;

ordningen bør kun gælde for de renter eller royalties eller de gældsfordringer, der ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt der ikke havde bestået en særlig forbindelse;

⁹ EFT C

¹⁰ EFT C

¹¹ EFT C

medlemsstaterne bør kunne undlade at anvende direktivets bestemmelser, hvis sådanne betalinger foretages til en retmæssig ejer, som i den medlemsstat, hvor han befinder sig, ikke beskattes af disse indtægter på et niveau, der normalt gælder for renter eller royalties, der modtages af en virksomhed i den medlemsstat;

medlemsstaterne må ikke afskæres fra at træffe passende foranstaltninger til bekæmpelse af svig og misbrug;

der bør af budgetmæssige årsager indrømmes Grækenland og Portugal en overgangsperiode, således at disse medlemsstater får mulighed for gradvis at reducere skatterne på rente- og royaltybetalinger, uanset om de opkræves ved indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse, indtil de kan anvende bestemmelserne i artikel 1;

det er nødvendigt, at Kommissionen tre år efter anvendelsesdatoen for direktivet aflægger beretning over for Rådet om dets virkemåde, særlig med henblik på at udvide direktivets dækning til andre virksomheder, at undersøge anvendelsen af artikel 7 samt at undersøge afgrænsningen af definitionen af renter og royalties med henblik på at opnå den nødvendige konvergens i bestemmelserne om renter og royalties i national lovgivning og bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster;

i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet som anført i traktatens artikel 3 B kan målene for dette direktiv ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; dette direktiv er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. En medlemsstat fritager renter og royalties for enhver form for skat, der opkræves af sådanne indtægter i denne medlemsstat, uanset om den opkræves ved kilden eller ved skatteansættelse, hvis disse renter eller royalties betales af eller på vegne af en virksomhed i den pågældende medlemsstat eller af et fast driftssted beliggende i den pågældende medlemsstat og tilhørende en virksomhed i en anden medlemsstat til en associeret virksomhed i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende en associeret virksomhed i en medlemsstat, hvis den associerede virksomhed eller det faste driftssted tilhørende den associerede virksomheds er beløbets retmæssige ejer.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i situationer, hvor de væsentlige kendetegn for grænseoverskridende betalinger ikke foreligger. Det finder navnlig ikke anvendelse på:
 - a) renter og royalties, der betales af en virksomhed i en medlemsstat eller af et fast driftssted beliggende i den pågældende medlemsstat og tilhørende en virksomhed i en anden medlemsstat, hvis den retmæssige ejer af disse renter eller royalties er et fast driftssted beliggende i førstnævnte medlemsstat, og hvis den gældsfordring, den rettighed eller den ejendomsret, med hensyn til hvilken der betales renter eller royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted

- b) renter og royalties, der betales af en virksomhed i en medlemsstat til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende en associeret virksomhed i førstnævnte medlemsstat, når betalingen af sådanne renter eller royalties til den associerede virksomhed, bortset fra betaling til et af denne virksomheds faste driftssteder beliggende uden for førstnævnte medlemsstat, er undergivet kildebeskatning i denne medlemsstat, medmindre den gældsfordring, den rettighed eller den ejendomsret, med hensyn til hvilken der betales renter eller royalties, har direkte forbindelse med det faste driftssted.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) "renter", indtægter fra gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ej, og hvad enten de indebærer en ret til en andel i skyldners fortjeneste eller ej, og især indtægter fra obligationer eller gældsbreve, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling anses ikke for renter
- b) "royalties", betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende ophavsrettigheder til litterære, kunstneriske og videnskabelige værker eller software, herunder spillefilm, patenter, varemærker, mønstre eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmetoder, eller for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig viden. Variable eller faste betalinger, der modtages som vederlag for udnyttelse af eller retten til at udnytte mineralaflejringer, kilder og andre naturressourcer, er ikke omfattet, hvilket også gælder betalinger for anvendelsen af eller retten til at anvende software, når ejendomsretten overdrages.

2. Andre indtægter og betalinger end de i stk. 1 anførte behandles som renter eller royalties i dette direktivs forstand, hvis de anses for at være renter eller royalties, eller - hvis betalerens eller den retmæssige ejers status ikke var til hinder herfor - ville blive anset for at være renter eller royalties enten i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem den medlemsstat, hvor disse renter eller royalties opstår, og den retmæssige ejers medlemsstat eller, såfremt der ikke findes en overenskomst, i henhold til skattelovgivningen i den medlemsstat, hvor disse renter eller royalties opstår.

Artikel 3

1. I dette direktiv:

- a) forstås ved "virksomhed i en medlemsstat" enhver virksomhed:
- i) som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, og hvis aktiviteter har en effektiv og vedvarende tilknytning til denne medlemsstats økonomi, og

- ii) som i overensstemmelse med skattelovgivningen i medlemsstaten anses som hjemmehørende i denne stat, og som ikke i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst med tredjeland kan anses for at være hjemmehørende uden for Fællesskabet i skattemæssig henseende, og
- iii) som desuden er omfattet af en af følgende skatter uden fritagelse eller af en identisk eller næsten tilsvarende skat, der efter ikrafttrædelsen af dette direktiv pålignes som supplement til eller i stedet for de eksisterende skatter:
- *impôt des sociétés/vennootschapsbelasting* og *impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders* i Belgien
 - *selskabsskat* i Danmark
 - *Körperschaftsteuer* i Tyskland
 - *Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων* i Grækenland
 - *impuesto sobre sociedades* i Spanien
 - *impôt sur les sociétés* i Frankrig
 - *corporation tax* i Irland
 - *imposta sul reddito delle persone giuridiche* i Italien
 - *impôt sur le revenu des collectivités* i Luxembourg
 - *vennootschapsbelasting* i Nederlandene
 - *Körperschaftsteuer* i Østrig
 - *imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas* i Portugal
 - *yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund* i Finland
 - *statlig inkomstskatt* i Sverige
 - *corporation tax* i Det Forenede Kongerige
- b) forstås ved "associeret virksomhed" enhver virksomhed, der er associeret med en anden virksomhed som minimum ved, at:
- i) den enten direkte eller indirekte besidder en andel på mindst 25% af den anden virksomheds kapital, eller
 - ii) den anden virksomhed enten direkte eller indirekte besidder en andel på mindst 25% af dens kapital, eller
 - iii) en tredje virksomhed enten direkte eller indirekte besidder en andel på mindst 25% af både dens kapital og af den anden virksomheds kapital.

Medlemsstaterne kan imidlertid:

- anvende dette direktiv i tilfælde, hvor den pågældende andel udgør mindre end 25%
 - erstatte kriteriet om en minimumsandel af kapitalen med kriteriet om en minimumsandel af stemmerettighederne
- c) forstås ved "retmæssig ejer" af rente- og royaltybetalinger en virksomhed i en medlemsstat eller et fast driftssted, som modtager disse betalinger til eget brug og ikke som agent, mandatar eller repræsentant for en anden person
- d) forstås ved "fast driftssted" et fast forretningssted beliggende i en medlemsstat, hvorigennem aktiviteterne i en virksomhed i en anden medlemsstat udføres fuldstændig eller delvis.

Et fast driftssted anses for at betale renter eller royalties, hvis de udgør en fradragsberettiget udgift for driftsstedet i den medlemsstat, hvor det er beliggende; det skal anses for at være den retmæssige ejer af renter eller royalties, hvis de udgør indtægter, der i den pågældende medlemsstat er undergivet en af de skatter, der er anført i stk. 1, litra a), nr. iii).

2. En medlemsstat kan fratage virksomheder i den pågældende medlemsstat retten til at nyde godt af dette direktiv, hvis betingelserne i stk. 1, litra b), ikke har været opfyldt i en sammenhængende periode på mindst 2 år.

Artikel 4

Uanset bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), og stk. 2, kan den medlemsstat, hvor renterne opstår, udelukke betalinger, der påstås at være renter, fra dette direktivs anvendelsesområde, herunder:

- a) indtægter, der behandles som udlodning af udbytte eller som afdrag
- b) indtægter fra gældsfordringer, som indebærer en ret til en andel i betalerens fortjeneste
- c) indtægter fra gældsfordringer, som berettiger fordringshaveren til at ombytte sin ret til renter til en ret til en andel i betalerens fortjeneste
- d) indtægter fra gældsfordringer, som ikke indeholder nogen bestemmelse om tilbagebetaling af hovedstolen.

Renter, der behandles som udlodning af udbytte, falder dermed ind under bestemmelserne i Rådets direktiv 90/435/EØF¹², såfremt de betales mellem virksomheder, der er omfattet af indeværende direktiv.

¹² EFT L 225 af 20.8.1990, s. 6.

Artikel 5

Hvis en særlig forbindelse mellem betaleren og den retmæssige ejer af renter eller royalties eller mellem disse og en tredjemand bevirker, at disse indtægter eller betalinger overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt denne forbindelse ikke havde bestået, finder bestemmelserne i dette direktiv kun anvendelse på sidstnævnte beløb; for så vidt angår renter, finder bestemmelserne i dette direktiv kun anvendelse på renter af det eventuelle beløb, der ville være blevet aftalt, hvis en sådan forbindelse har bevirket, at den gældsfordring, som renterne vedrører, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde bestået.

Artikel 6

1. Dette direktiv hindrer ikke en medlemsstat i at træffe passende foranstaltninger til bekæmpelse af svig eller misbrug.
2. En medlemsstat kan tilbagekalde fordele i henhold til dette direktiv eller nægte at anvende direktivet i tilfælde af transaktioner, der har skatteunddragelse eller skatteundgåelse som hovedformål eller et af hovedformålene.

Artikel 7

1. Ud over de i artikel 6 anførte tilfælde kan medlemsstaterne undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1 på renter og royalties, der betales til en associeret virksomhed i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende en associeret virksomhed i en medlemsstat, som med hensyn til denne indtægt og i medfør af en bestemmelse til egen fordel eller til fordel for bestemte virksomheder, faste driftssteder eller bestemte aktiviteter:
 - a) pålignes den i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede skat efter en sats, som er lavere end den beskatningssats, der ellers normalt gælder for sådanne indtægter i virksomheder eller faste driftssteder i den anden stat, eller
 - b) nyder godt af en nedsættelse af skattegrundlaget, som normalt ellers ikke gælder for virksomheder eller faste driftssteder i den anden stat.
2. Hvis de i stk. 1, litra a) eller b), nævnte omstændigheder kun gælder for en del af de i stk. 1 omhandlede renter eller royalties, kan medlemsstaterne undlade at anvende bestemmelserne i nærværende direktiv på denne del af de pågældende renter eller royalties.

Artikel 8

1. Grækenland og Portugal kan i en overgangsperiode, der slutter fem år efter dette direktivs ikrafttrædelsesdato, undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1. I så fald må beskatningssatsen for betalinger af renter og royalties til en associeret virksomhed i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende en associeret virksomhed i en medlemsstat ikke overstige 10% i de første to år og 5% i de sidste tre år. Inden udgangen af det femte år kan Rådet på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om at forlænge den i dette stykke fastsatte overgangsperiode.

2. Hvis en virksomhed i en medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i denne medlemsstat og tilhørende en virksomhed i en medlemsstat modtager renter eller royalties fra en associeret virksomhed i Grækenland eller Portugal, eller fra et fast driftssted beliggende i Grækenland eller Portugal og tilhørende en associeret virksomhed i en medlemsstat, skal førstnævnte medlemsstat i indkomstskatten af den virksomhed eller det faste driftssted, som modtog indtægten i henhold til stk. 1, indrømme et fradrag, som svarer til den i Grækenland eller Portugal betalte skat af indtægten.
3. Det i stk. 2 omhandlede fradrag behøver ikke overstige det laveste af følgende beløb:
 - a) den skat, der på grundlag af stk. 1 skal betales i Grækenland eller Portugal af sådanne indtægter, og
 - b) den del af den før fradraget beregnede indkomstskat, som skal betales af den virksomhed eller det faste driftssted, som modtog de pågældende renter eller royalties, og som kan henføres til betalingerne i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, i hvilken virksomheden er hjemmehørende eller det faste driftssted beliggende.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Denne meddelelse skal indeholde en sammenligningstabel for de nationale bestemmelser, der eksisterer eller indføres med hensyn til hver enkelt artikel i dette direktiv.

Artikel 10

Senest tre år efter den i artikel 9, stk. 1, anførte dato finder anvendelse, aflægger Kommissionen beretning til Rådet om direktivets virkemåde med særlig henblik på at udstrække dets anvendelsesområde til andre virksomheder end dem, der er omfattet af dette direktiv, og på at vurdere anvendelsen af artikel 7.

Artikel 11

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

Kildeskattesatser for R E N T E R (%)

Situationen pr. september 1997

Debitors domicilland →	B (1)	DK	D (2)	EL (3)	E	F (6)	IRL	I (7)	L (8)	NL (9)	A (10)	P	FIN (11)	S	UK
Modtagerens domicilland ↓															
Lande uden dobbeltbeskatningsoverenskomst	15	0	45.15 26.87	40	25	15	26	30 15	25	0	34	20	28	0	20
B	-	0	15/0 15/0	15	0	15 10	15	15	15	0	15	15	10	0	15
DK	15	-	0 0	8	0	0	0	15	0	0	0	xxx	0	0	0
D	0/15	0	-	10	0	0	0	10	0	0	10	15	0	0	0
EL	10	0	10 10	-	xxx	10 0	xxx	10	0	0	34	xxx	10	0	0
E	15	0	10 10	xxx	-	10	0	12	10	0	5	15	10	0	12
F	15	0	0 0	10	0	-	0	10	10	0	0	12	10	0	0
IRL	15	0	0 0	xxx	0	0	-	10	0	0	0	15	0	0	0
I	15	0	10 10	10	0	10	10	-	10	0	10	15	15	0	10
L	0/15	0	0 0	8/10 (4)	0	10	0	10	-	0	0	xxx	0	0	0
NL	0/10	0	15 15	10	0	10	0	10	0/15 /2.5	-	0	xxx	0	0	0
A	15	0	45.15 26.87	0/10 (5)	0	0	0	10	0	0	-	10	0	0	0
P	15	xxx	26.8/ 15 15/10/ 0	xxx	0	12 10	15	15	xxx	xxx	10	-	15	0	10
FIN	10	0	15 0	10	0	10	0	15	0	0	0	15	-	0	0
S	10	0	0 0	10	0	0	0	15	0	0	0	xxx	0	-	0
UK	15	0	0 0	0	0	0	0	0/10	0	0	0	10	0	0	-

- (1) Normalt ingen kildeskat på renter af indlån og navneobligationer betalt af en belgisk bank til ikke-hjemmehørende virksomheder.
- (2) Ikke-hjemmehørende virksomheder beskattes udelukkende af renter af lån med sikkerhed i fast ejendom (første tal) og renter af brugsrettigheder af og obligationer med udbytteandel (andet tal). Renter af banktransaktioner over-the-counter: 35%.
- (3) Undtagelser: græske statsobligationer: 7,5%, bankindlån i græsk valuta og obligationer udstedt af private banker og virksomheder: 15%, bankindlån i udenlandsk valuta: 0%.
- (4) 8%, hvis betalingen sker til en bank eller et andet institut.
- (5) 0%, hvis en østrigsk virksomhed ejer 50%+ af en græsk virksomhed.
- (6) Adskillige undtagelser fra normalsatsen, f.eks. renter undtaget, når de betales til ikke-hjemmehørende virksomheder på lån optaget i udlandet, statsobligationer udstedt efter 1.10.1984, virksomhedsobligationer udstedt efter 1.1.1987 og visse omsættelige gældsinstrumenter.
- (7) Forskellige satser afhængigt af kilde. Maksimumssatser anført i tabellen.

- (8) Ingen kildeskat af almindelige renter. Renter af obligationer med udbytteandel beskattes dog - disse satser er anført i tabellen. Renter af lån med sikkerhed i fast ejendom i Luxembourg beskattes ved ansættelse til den normale selskabsskattesats.
- (9) Ingen kildeskat af renter, dog af renter af obligationer med udbytteandel, behandles som dividende.
- (10) Renter betalt til ikke-hjemmehørende virksomheder beskattes ikke, dog beskattes renter af lån sikret ved pant i fast ejendom i Østrig - disse satser anføres i tabellen.
- (11) Generelt ingen kildeskat af renteudbetalinger til ikke-hjemmehørende virksomheder. I tabellen angives skat, der betales i særlige tilfælde, f.eks. permanente lån i stedet for kapitalindsud.

Kildeskattesatser for ROYALTIES (%)
 (eventuel skyldig merværdiafgift er ikke medregnet i disse satser)

Situationen pr. oktober 1997

Debitors domicilland →	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK
Modtagerens domicilland ↓															
Lande uden dobbelt-beskatnings-overenskomst	15/25	30	26.87	20	25	33.3	26	30 ³	10/12	0	20	15	28	28	23
B	-	0	0	5	5	0	0	5	0	0	10 ¹ 0	5	0/5	0	0
DK	0	-	0	5	6	0	0	5	0	0	10 ¹ 0	xxx	0	0	0
D	0	0	-	0	5	0	0	0/5	5	0	0	10	0/5	0	0
EL	5	5	0	-	xxx	5	xxx	0/5	5/7	0	10 ¹ 0	xxx	0/10	5	0
E	5	6	5	xxx	-	6	8/10/ 5	4/8	10	0	5	5	5	10	10
F	0	0	0	5	6	-	0	0/5	0	0	0	5	0	0	0
IRL	0	0	0	xxx	8/10/ 5	0	-	0	0	0	10 ¹ 0	10	0	0	0
I	5	5	5/0	0/5	8/4	5	0	-	10	0	10 ¹ 0	12	0/5	5	8
L	0	0	5	5/7	10	0	0	10	-	0	10 ¹ 20 0	xxx	0/5	0	5
NL	0	0	0	5/7	6	0	0	5	0	-	10 ¹ 0	xxx	0	0	0
A	10 ¹ 0	10 ¹ 0	0	10 ¹ 0	5	0	0	0/10	10 ¹ 0	0	-	10 ¹ 5	10	10	10 ¹ 0
P	5	xxx	10	xxx	5	5	10	12	xxx	0	10 ¹ 5	-	10	28	5
FIN	5	0	5/0	0/10	5	0	0	0/5	0/5	0	10 ¹ 0	10	-	0	0
S	0	0	0	5	10	0	0	5	0	0	10 ¹ 0	xxx	0	-	0
UK	0	0	0	0	10	0	0	8	5	0	10 ¹ 0	5	0	0	-

- 1 Hvis den modtagende virksomhed ejer over 50% af de stemmeberettigede aktier i den bestående virksomhed.
- 2 Hvis modtageren ikke er et luxembourgsk holdingselskab.
- 3 Generelt 30% af 75% af bruttoløbet, effektiv sats 22,5%.

FINANSIERINGSOVERSIGT

Dette forslag til Rådets direktiv har ingen finansielle indvirkninger på EU's budget.

KONSEKVENSANALYSE

Forslagets konsekvenser for virksomhederne, herunder navnlig små og mellemstore virksomheder

Forslagets betegnelse: Forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede virksomheder i forskellige medlemsstater.

Konsekvensanalysens referencenummer: 97006

Forslaget:

1. Et af målene med det indre marked er at sætte virksomhederne i stand til at operere i hele EU uden grænser eller hindringer.

En af hindringerne er den skat, der opkræves på grænseoverskridende betalinger af renter og royalties i den medlemsstat, hvor de opstår.

Det fastsættes derfor i forslaget, at disse skatter skal afskaffes, i første omgang på renter og royalties, der betales mellem associerede virksomheder og deres faste driftssteder i forskellige medlemsstater.

Med henblik på at opfylde de krav, der stilles på det indre marked, kan disse mål bedre gennemføres på fællesskabsplan. Hverken de unilaterale eller bilaterale foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, har kunnet tilføre problemerne i forbindelse med sådanne grænseoverskridende betalinger en løsning, som opfylder de krav, der stilles på det indre marked.

Virkninger:

2. Forslaget er i første omgang begrænset til betalinger mellem associerede virksomheder og deres faste driftssteder, der er omfattet af selskabsbeskatningen i en medlemsstat. Det drejer sig om moderselskaber og datterselskaber, moderselskaber og datter-datterselskaber, med-datterselskaber eller datter-datterselskaber samt datterselskaber og datter-datterselskaber. Alle erhvervssektorer vil uanset virksomhedernes størrelse og geografiske placering inden for Fællesskabet kunne drage fordel af denne foranstaltning.

Anvendelsesområdet kan senere udvides på grundlag af de første tre års erfaringer.

3. Alle virksomheder, der falder ind under direktivets anvendelsesområde, vil drage fordel af det. De vil undgå eventuel dobbeltbeskatning. De skal desuden ikke længere opfylde de besværlige administrative formaliteter, der i øjeblikket findes, hvis de ønsker at udnytte den reduktion eller ophævelse af kildeskat, der er omhandlet i bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster. Der er ikke fastsat yderligere bestemmelser, som skal overholdes.

4. Forslaget vil få en positiv indvirkning på grænseoverskridende investeringer og styrke konkurrenceevnen for virksomhederne i EU, ligesom det vil forbedre deres finansielle situation. Det vil derfor også have en positiv indvirkning på beskæftigelsen.
5. Forslaget indeholder ikke foranstaltninger, som går ud på at tage hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige situation, fordi disse virksomheder vil kunne drage fordel af bestemmelserne i direktivet på samme vilkår som andre virksomheder, for så vidt som de opfylder betingelserne i direktivet.

Høring:

6. Forskellige erhvervssammenslutninger har givet udtryk for deres holdning til forslaget. De har alle givet deres fulde støtte til, at kildestatsbeskatning af grænseoverskridende rente- og royaltybetalinger afskaffes med henblik på at fjerne hindringer for de finansielle strømme.

- F.eks.:
- UNICE
 - Den Europæiske Sammenslutning af Kooperative Banker
 - Sammenslutningen af Europæiske Handels- og Industrikanre
 - Den Europæiske Hypoteksammenslutning
 - Banksammenslutningen i den Europæiske Union.
-